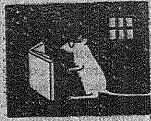

CREACIÓ D'UNA BORSA D'ESTUDI

El conseller M. Pierre Dally ha proposat a l'Assemblea municipal de París anar cada any dos alumnes de l'Escola de Belles Arts d'aquella capital a la Casa de Veïquez. Les borses anuals serien de 17.500 pessetes cada una. Sembla que aquesta proposició ha estat molt ben acollida.

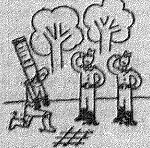
AL PREMI CREXELLS

Semblava que enguany el Premi Crexells es veuria molt poc concorregut, però a darrera hora les obres hi són trassades gairebé en caravana. Remarquem "Valentina", recentment publicada, de Carles Soldevila, i "La barca d'Isis" de Joan Oller i Rabassa. Roig i Llop — que avui honora aquestes pàgines amb un conte setè — hi envia un llibre d'històries, curtes: "Animes i paisatges", i Maurici Serrahima hi té la seva primera novel·la: "El cas de Felip Lafont". La cosa s'nima, doncs.

'LA PELL DE XAGRI'

Ramon Vinyes ha fet una versió d'aquesta obra de Balzac, que és publicatara per l'Editorial Proa en el darrer volum de la seva Biblioteca "A tot vent".

UNA EXCEL·LENT ANTOLOGIA DE RAMON LLULL

Les "Pàgines escolides de Ramon Llull" que ha publicat la "Col·lecció Popular Barçono" triades per R. d'Alba-Morera vénen a donar una major difusió entre nosaltres a la literatura del gran polígraf mallorquí, i cal que algun assaborides per tothom.

VOCABULARI DE LA CERÀMICA DE MANISES

Antes de sortir aquest vocabulari, redactat amb algun dels auxiliars per F. Almela i Ullas, es un llibre utilíssim per als ceramistes i altament interessant per als estudiosos del nostre art i per als filòlegs. Es publicat per la Societat Castellonense de Cultura.

'CATALUNYA TEATRAL I ESCENA CATALANA'

El número de "Catalunya Teatral" corresponent al dia onzenes del mes de setembre, dir-ho, senyora, la comedia de Joan Maria de Sagarra "L'Estrella dels miradors", s'ha editat a la present temporada al Born. Una altra producció similar, "L'Escena Catalana", inserirà en el seu número corrent, la comedia de Gasó A. Mantua "La Vampirada", estrenada també aquesta temporada al teatre del carrer de l'Hospital.

FORASTERS A CASA NOSTRA

Es dona com a seguir que el viam més de desambora arribat a la nostra ciutat la col·lecció agrupada sota el títol de "La pell de Xagri", amb una obra de Jean-Jacques Bernard i una en un acte d'Henry Ince.

Dues hores de g... dispensari m...

DEU vos guard, Pete!
—Déu vos guard, Doctor!
Entro, travesso una sala orlada per bancs, on seuen tres o quatre miseriosos personatges, empenyo una porta:
—Es pot passar?
—Endavant!... Ja sou aquí?...
—Ja ha podet veure...
El meu interlocutor deixa lentament un llibre a un calaix, arplega uns cigars escampats sobre la taula, es treu la bata blanca i després de netejar curiosament els cristalls de les ulleres es posa l'americana i lentament surt cap a la porta; l'acompanyo, travessem la sala orlada de bancs on hi seuen els personatges miseriosos.
—Heu tingut feina?
—Foca. La meua guàrdia és tranquilla... Adreusiau Pere, fins a demà company...
—Fins a demà.
—Hi ha res de nou, Pere?
—Sí, una volants de beneficència per a les barraques de la platja.
—Bé, hi aniré en sortint.
—Bona calorada, Doctor, al migdia.
—Què hi farem!
De nou travesso la sala orlada de bancs; la gent em mira amb esguard humil. No es treuen, però, la gorra, ni fan acció d'abcecar-se.
—Endavant el primer — crido amb veu de buròcrata avorrit.
Entra una nota demacrada, té uns quinze anys, potser vint-i-cinc. No és definible; al cap d'avall de les faldilles surten unes cames minces. El cabell és ros i cau tristament pels costats del craní; dos infants l'acompanyen; els estigmes raquífics són evidents.
—Qui és el malalt?
—Tota...
Diagnòstic: misèria fisiològica.
—Quants anys teniu?
—Vint.
—De què viviu?
—El meu home cuti fulles de col al Born i les ven als pescadors per guarnir les paneres de peix...
—(?)
—Hi ve a guanyar vuit rals al dia.
—Com es diuen els nens?
—Oh... Es que no són casada...
—Bé, però algun nom deuen tenir.
—No, cap, no estan inscrits...
—Bé, veiam el volant de Beneficència?
—Va a nom meu.
—No hi fa res, doncs-me'l.
Recepto, però, què receptoré? Era decidido per una farina alimentícia.
—Era costarà molt car el remei?
—Res. A qualsevol farmàcia us el donaran de franc.
—Gràcies.
—Adéu.
Se sent remor de petjades i gemoes ategats, entra en Peret.
—Senyor Doctor, un fortí!
Obro la porta de la sala d'operacions; un nen d'uns vuit anys gomeja feblement sobre la taula de vidre; da Poella surt un rajol de sang, un altre del nas. Un altre diu:
—No seré res. Anava penjat d'Arreta Tauló i en arrencar bruladament ha caigut de clafell.
Estricco l'infant i murmuro:
—Pròfona fractura de la base del craní, estat greu!
El altre desaperçut; mai més n'he sentit res.
Veig al lellon, després d'ordenar tres inyeccions i posar un apfoll...
—Ambrúcia?... Aquel el metge de guerra del Regiment 7... Venia tot seguit per a tradir el fortí a l'Hospital... Perfectament...
Així com mentira, la guerrera descecadada, sense estatut ni porra, entra un Urbi.
—Hi ha res de nou?
—Sí, act teniu el benefici d'Espigat. Inicid. Espigat arribat al cap d'ocorir. L'home s'acosta i amb aspecte del del que porta una mala nova; va frut a començar-se als passos del test.
Torno al "banc".
Torno la porta.
—Un altre malalt!
—Passa una velleta.
—Porteu el volant de beneficència?
—Oh, és que l'alcalde sols despatca al vespre molt malament.
—Sanglota una mica, e...
—Sóc sola... els fills no vull anar a l'Hospital, no mel, vull anar a l'Hosp...
—Bé, dona, bé, digue...
—Aquí una llarga història barrejada amb el relat veniat i ingratitude dels un volant, el signo i el...
—Aneu amb això a g...
—I em voldran tot sep...
—Sí, si hi ha lit; sinó perar uns dies.
—Senyor Doctor, per...
—ro, podrieu fer-me un re...
—per peis aliments?
—El remei prou... A...
—però d'aliments sola poc...
—als que hi vuen a l'inter...
—tat.
—I quin culpa hi ting...
—ro-hi?
—Teniu raó, però no...
—res.
—Que passat el seglen...
—Es sols vacunar uns...
—ment ho fatg i sento ur...
—El meu fill... El m...
—Paig cara severa;
—Senyora, no s'adarn...
—seriosa, però... no cal...
—I per dir quècom exo...
—Però, com és que no...
—Per què els deixeu crére...
—I a quin estudi té...
—m'incropa la mare...
—que el faran, però mai...
—questa barrada. Sols en...
—hi han eleccions...
—Sento una frenada b...
—dos homes amb una bat...
—una llitera. Tenen l'aire...
—avessades a les tragè...
—l'infant i acompanyats...
—que xiscia novament, e...
—rer. L'euto arrenca, la...
—amb la creu de Santa...
—porta l'ambulància es...
—gremet al vent i enllà...
—la campana, es perd e...
—l'hospital on hi trobarà...
—mort un pobre ésser qu...
—carers per no tenir alt...
—tar.
—Ja podet passar!
—Ara és una dona que...
—quet; el desmòbil i e...
—fant d'uns dos mesos;...
—forma de triangle amb...
—vull, la pell de la cara s...
—tament als ossos; les...
—s'esforren; una ulls s...
—ren amb indiferència; b...
—són sols pell arrugada...
—foca, però, té un rictus...
—Quins llet prenia n...
—No sap, només men...
—i aguardent (sic) no...
—per a comprar el llet i...
—retirat.
—Però l'Ajuntament...
—franc.
—Bé, però he d'asse...
——Sí, és a cinc milim...
—tan sola...
——Veurem... la tanta...
—No pregunto més. La...
—grons de serum glico...
—algua s'acosta i una lle...
—tosa. La mare—dem-n...
—na a emparquetar la...
—va solista, amb el seu...
—sant. Bé. Ara veig mar...
—centa i en Pere en diu...
——Un tubex "im trah...
—Piquet 16 res.
——I aquella botana...
—vent!
——Shan avorrit d'esp...
—ment.
——Quan vulguem poder...
——Tot seguit.
—Estricco la mà del...
—en velleta i surt al...
—un passat i correcció...
—no sé per què en la Ve...

del promès

per Charles Foley

d'en Joan de Nivells? O millor, acció eternal de la fruita prohibida?

8 març
mens projectes es precisen. Em de primer, un nuvi formal, un nuvi figurat, un nuvi per riure...

està dit, ell mateix i la comèdia farà més de debò. Els meus mateixos hi consentiran amb de gust.

està conformes en Pau? dir mateix, dissabte, a la tarda, bon punt arriba a Pau per a di- amb nosaltres, li vaig dir, confi- alment.

Palet, tinc una gran idea: vols el meu promès?

fer-se enrera no gaire satisfet. D'això en dius tu una gran idea? Què ets de taboli! Serem pro- per riure, per a fer-no creure...

explicar-li la meua idea, afe-

ves? Serà com el pescar. S'en- a al cap de l'am un peix menut per, quan el peix gros ve per a em- arar l'estira el cordill i l'am se erra a la gola; un cop el gros és ar, es desllura el petit. Hi caus? tresso que tampoc això no li ro- tra.

La idea és bona per a tu—digué per a mi, però resulta molt do-

Hauré de passar-me tot el a al teu costat, fer-me el ma- a sollicit, el gelós; i com t'és aquesta papera no encalzen gai- b ni. Després a mi no m'agrada a, ni en és; i dos promeses sense d'otar ballant plegats.

ja; no et costarà tant com al- Jo t'ajudaré. És veré ben obe- i de bon saure; ja veuràs...

No importa; és un paper poc es- per a un soldat el que em pro-

Mes, si t'és que aquesta co- a sigui curta, farà aquest sacri- el "bé" de la família. Admetent a'és pesada l'anguila, serà proci- un retall llustrosament. I això és trieta i emblema per un home- est... Seria veure que si per t no pogues ve, hauré de que- re a Pau... ja en diràs fins a dia.

17 març
r, dimarts, el segon ball a casa Boucart haurà. Vaig amonya- el meu cost.

18 març
ment trompeteja als quatre el gran adreventament.

19 març
r, dimarts, el segon ball a casa Boucart haurà. Vaig amonya- el meu cost.

20 març
ment trompeteja als quatre el gran adreventament.

EL CINEMA

MES SOBRE LA MORT DE LA COSA EPICA

El que dèiem l'altre dia sobre la mort de la cosa epica ve redundat per un article d'Emile Vuillarmoz en "Pour vous", on prenent per patró el contrast de la primera Marlene Dietrich (o sigui abans de mar- mar cap a Amèrica) i la segona (la de "Càntic dels Càntics"), assenyala la mort del regnat de la bellesa pura i remarca el naixement d'una nova bellesa: la bellesa humana. I això és cert, perquè una cosa és bellesa pura? No és sinó bellesa adjectiva. I el cinema que és una cosa humana no pot admetre altre ad- jectiu que el que es deriva de l'home. Per tant, la co- sa epica — la bellesa pura és epica car l'auriola de la puresa és enmig del caos de sentiments del nostre món d'avui, una mostra d'oposició, de cosa transcen- dental — ha arribat a morir fins en això que es refe- reix a l'artista. Una dona purament bella és quelcom monstruós. En canvi una dona humanament bella, és la dona que hom pot conèixer a cada moment. Una ar- tista de cinema que sigui humanament bella, és una dona genuïnament exida de la generalitat de les do- nes. La puresa no es troba ja. Es ben morta.

NOU - FRANKENSTEIN

Els productors californians una mica excèptics al de- but dels films dits de terror, tal com "Frankenstein", i "L'assassinat del carrer de Morgue" han quedat sor- presos del furor que fa un any obtenen als Estats Li- units. En vista d'això han decidit, sota demanda del pò- plic, realitzar-ne un de nou: "El retorn de Frankens- tein" pel mateix autor, amb el mateix pastor en escena i el mateix intèrpret: Boris Karloff. Si és possible es contractaran els actors de la primera edició

KNOCK

"Knock" rei de la medicina, l'home que a tot troba rem- met, Knock o l'optimisme. Louis Jouvet ha trobat a la pantalla el mateix bit obtingut a l'escena encarnant aquest personatge. Així com en "Topaze" era la imatge del pessimisme que ha d'acabar, puix Edwige Feu- ller, la dona amiga del chantatge és motiu suficient per acabar amb tots els pessimismes del món, si cal—, en "Knock" rei de la medicina, és la imatge de l'humor que tot ho cura. És la panacea universal en imatge.

LILIAN HARVEY A AMERICA

Els diuen des de Hollywood que l'entusiasme de la esmirriada ha estat la presentació en aquesta ciutat de "My weakness" que és el primer film americà de Li- lian Harvey que serà presentat, puix n'hi ha un d'an- terior "My Lips Betray" que no serà projectat fins després d'aquest. Tot i essent fantasista, "My Weak- ness" queda, no obstant arrapat a la realitat. Lilian hi té el rol d'una cambrereta, de la qual un multimillio- nari (Lew Ayres) fa juguessa de convertir en una dona "ric", La transformació és adorable i rebé a mara- vella, gràcies als costurers Rita Kauffman i Joe Strass- ner. Lilian aduixà ben de cop el públic americà. Ayres n'ha cantat a tothora "Gather Lips Rouge white "You May" gràcies al qual logra Lilian fer-se "ricar pel totà- gic Charles Butterworth. El número "You can be Had, Be careful" cantat per totos, estàtues i bitolets animats és una de les coses que solament el cinema pot fer. Harry Langdon és en el film un cupido còicste que re- geix el destí de tots els joves protagonistes

EL VA-I-VE DE JEAN HARLOW

Jean Harlow és la vedette del dia: vidua d'un any, ha- sada ja un mes després d'una fugida sensacional en avió, operada d'apendicitis dies enrera, està a punt de partir cap a Honolulu en el moment d'acordar-se ane- tre veïnes. A causa de promoció de Hollywood el seu darrer film "Bombardier" sus figura la vida d'un cen- ta a la meua del cinema. Hem dit que a "Bombardier" —que significa explosió de bombarda— cal afegir-li el nota-títol "en les trinxeres de Hollywood". Tan raris és t'heia batalls que cal lluitar cada dia

EL TEATRE